

2. Кайдалова Л.Г., Козлова Т.І. Управління та забезпечення якості освіти у вищих навчальних закладах. Проблеми освіти: наук.-метод. зб. 2007. № 53. С. 16–19.

3. Закон України «Про вищу освіту»: Закон від 01.07.2014 р. № 1556-VII URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/1556-18>

4. Про введення в дію Положення про внутрішню систему забезпечення якості освітньої діяльності КВНЗ «Житомирський медичний інститут»: Наказ ректора КВНЗ «Житомирський медичний інститут» від 30.11.2017 р. № 229-К.

5. С.В. Гордійчук. Діяльність центру експертизи та моніторингу якості освіти як складової внутрішньої системи забезпечення якості освітньої діяльності у медичному навчальному закладі; редкол.: С.М. Ніколаєнко (відп.ред) та ін. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Педагогіка. Психологія. Філософія». К.: Міленіум, 2017. Вип. 259. 69–78.

6. Про введення в дію Положення про організацію освітнього процесу у КВНЗ «Житомирський медичний інститут»: Наказ ректора КВНЗ «Житомирський медичний інститут» від 30.11.2017 р. № 229-К.

7. Забезпечення якості освітньої діяльності у вищому медичному навчальному закладі на основі процесного підходу. Науковий журнал «Педагогічний процес: теорія і практика». Випуск 3(58). 2017. С. 44–53.

8. Гордійчук С.В. Застосування інтегрованої інформаційної системи управління освітнім процесом у медичному коледжі. Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи. Збірник наукових праць. Випуск 2(17). 2016. С. 86–95.

9. Гордійчук С.В. Діяльність центру експертизи та моніторингу якості освіти як складової внутрішньої системи забезпечення якості освітньої діяльності у медичному навчальному закладі. Науковий вісник НУБіП України. Серія «Педагогіка, психологія, філософія». 2017. Вип. 259. С. 58–67.

10. Gordiichuk S. Principles of Implementing an Electronic Progress Log at Zhytomyr Nursing Institute KVNZ. recent Advances in Systems, Control and InformationTechnology. Proceedings of International Conference SCIT 2016. May 20-21, volume 543. Springer International Publishing AG 2017, Warsaw, Poland, DOI 10.1007/978-3-319-48923-0.

УДК 378.14.015.62

ПРОБЛЕМА ВДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ ПРОГРАМ ТА ПЕРЕГЛЯДУ ЗМІСТУ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТЬОГО ПЕДАГОГА-ХОРЕОГРАФА

Добролюбова Н.В., аспірант

Українська інженерно-педагогічна академія

У статті висвітлено проблему нерозробленості нових методик, потребу в створенні умов для творчості. Процедура перебудови й покращення сучасної викладацької концепції передбачає відбір новітніх думок, ідей, технологій, конфігурацій і методів організації навчального процесу, оновлення навчальних програм із метою бездоганно креативного формування та розвитку особистості на основі її внутрішніх мотивів, концепції цінностей і професійних цілей.

Ключові слова: технологічність, педагог-хореограф, навчальна програма, танець за записом.

В статті освітлена проблема неразроботанности новых методик, потребность в создании условий для творчества. Процедура реструктуризации и улучшения нынешней преподавательской концепции предусматривает отбор новейших мыслей, идей, технологий, конфигураций и методов организации учебного процесса, обновления учебных программ с целью безукоризненно креативного формирования и развития личности на основе ее внутренних мотивов, концепции ценностей и профессиональных целей.

Ключевые слова: технологичность, педагог-хореограф, учебная программа, танец по записи.

Dobroliubova N.V. THE PROBLEM OF IMPROVING EDUCATIONAL PROGRAMS AND REVIEW OF PROFESSIONAL PREPARATION CONTENT FUTURE PEDAGOGUE-CHOREOGRAPHER

The article highlights the problem of the lack of development of new techniques, the need to create conditions for creativity. The process of restructuring and improving the current teaching concept involves the selection of new ideas, ideas, technologies, configurations and methods for organizing the educational process, updating of educational programs for the purpose of perfectly creative formation and development of the person on the basis of its internal motives, concept of values and professional goals.

Key words: technological ability, pedagogue-choreographer, curriculum, dance by recording.

Постановка проблеми. З поняттям «система» безпосередньо пов'язане поняття «інтеграція». Саме в процесі інтеграції система набуває найважливішої яко-

сті – цілісності, що припускає наявність у неї таких інтегративних характеристик, які не властиві окремим її елементам. Таким чином, інтеграція – це процес і результат

взаємодії різних елементів, що приводить до виникнення чогось нового, цілісного. Передовими розробками виміру властивості створення в руслі інтеграції світового освітнього простору займалися В.І. Байденко, В.Ф. Зіва, І.О. Зимня, Ю.Р. Татур, А.В. Хуторський та інші вчені.

Проблемам поліпшення висококласного створення, результативних технологій і модифікацій викладання професіонала в галузі культури, професійного самовизначення особистості до творчої діяльності присвячені роботи Л.С. Жаркової, А.Р. Казакової, В.П. Подвойського, М.Н. Ярошенко та інших авторів.

Вивчаються питання, які розкривають загальну характеристику педагогічної професії, сутність і специфіку педагогічної діяльності, обґрунтовуються вимоги до особистості вчителя, розглядається його професійна компетентність. Також розглядаються нові концепції, які мають пряме відношення до оновлення професійної підготовки та перепідготовки педагога, наприклад, концепція розвитку та формування педагогічної майстерності, цілісного педагогічного процесу; концепція інноваційної діяльності, гуманістичної педагогіки, саморозвитку особистості педагога, розроблення педагогічних систем і педагогічних технологій; нові напрями дослідження системи безперервної педагогічної освіти, вищої педагогічної освіти та професійної підготовки педагога. Проблеми знаходження ціннісних властивостей особистості вкладача сформульовані в роботах А.Ш. Амонашвілі, Л.С. Виготського, В.О. Давидова, В.О. Сухомлинського, К.Д. Ушинського та інших учених.

Дослідження науковців підтверджують, що творчості необхідно навчати, творча компетентність майбутнього професіонала перебуває в залежності не лише від внутрішніх передумов, а й від якості професійного навчання, у процесі якого здобувачі освіти набувають культурних орієнтирів для роботи в океані інформації, навичок творчої роботи, здатності до творчості.

Постановка завдання. Процедура перебудови й покращення сучасної викладацької концепції передбачає відбір новітніх думок, ідей, технологій, конфігурацій і методів організації навчального процесу, оновлення навчальних програм із метою бездоганно креативного формування й розвитку особистості на основі її внутрішніх мотивів, концепції цінностей і професійних цілей. Значущим чинником особистісно спрямованої освіти є формування та запровадження спеціалізованих модифікацій викладання, що забезпечують справжню

ймовірність запровадження та здійснення індивідуальних програм і проектів, які спонукають здобувача до динамічності в оволодінні методами й засобами хореографічного навчання, необхідними для виявлення індивідуальності, духовності, креативної основи.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним із засобів формування особистісних викладацьких якостей під час висококласної підготовки педагога-хореографа у вищих навчальних закладах культури й мистецтв вважається авторська викладацька методика. На початку ХХ століття, у період складної атмосфери політичних і суспільних змін, відбувся пошук нових шляхів та умов розвитку освіти, складались ідеї, методи й засоби, потенціал яких був недостатньо осмислений у контексті розвитку сучасної освіти. Застосовувались технологічні процеси навчання, які не були спеціально розроблені, проте були досить прості. Ступінь і вид соціокультурних взаємин потребували технологій, запроваджених експериментально, підсвідомо. У другій половині ХХ сторіччя гуманітарні пізнання почали оновлюватись по декілька разів упродовж буття одного покоління, і в цій якості вони виявлялись непридатними для успадкування. Технологічні процеси в сучасних обставинах – це не просто соціальні нововведення, а свідомо інший метод організації існування здобувачів освіти та викладачів.

Протиріччя між збільшеною потребою суспільства в професійній освіті й розвитку фахівця як творчої активної особистості та недостатньою теоретичною й методологічною розробленістю системи художньо-педагогічної підготовки педагога-хореографа в умовах вищої освіти виявляють необхідність нових форм, технологій і технологічності. В.Є. Рахимбаєва вважає, що «технологія» – це знання про процедуру для проектування нової або модернізації існуючої практики.

Технологічність нерідко розглядають як щось механічне – протилежне творчому, індивідуальному. Однак технологічність – це фундаментальна риса сучасної людини поряд із практичністю, раціональністю. Під час постановки наголосу на першій частині слова *техно-* виникає смислова асоціація з поняттям «техногенне середовище», проте насправді особливий сенс має закінчення *-логічність* як здатність людини до самоорганізації та самовираження.

Для того щоб бути педагогом-хореографом, необхідно не лише володіти здібностями до цього виду творчості, а й мати гарну освіту. Професійні якості пе-

дагога-хореографа складаються з безлічі складників, таких як прекрасно сформована уява, уміння міркувати хореографічними образами та вигадувати численну кількість хореографічних композицій, і всьому цьому передують знання, вони розкривають культурний кругозір. Масштаб знань відіграє вагомую роль в процесі набуття авторитетності викладача.

Необхідними умовами підвищення якості майбутніх педагогів-хореографів у вищих навчальних закладах культури й мистецтв відповідно до реалізації новітніх освітніх стандартів, окрім навчання хореографічним здібностям, є виявлення індивідуальних особливостей здобувачів освіти, формування інтелекту, формування вміння володіти педагогічними прийомами передачі хореографічних ідей, задумів і знань своїм учням у ході майбутньої професійної роботи, знання організації креативного процесу в хореографічному колективі.

Необхідними здібностями, якими зобов'язаний володіти педагог-хореограф, є спостережливість, компетентність, оптимістичне моделювання, педагогічна уява, уміння планувати результати власної діяльності, організаторські здібності, мобільність, адекватність реакції.

Необхідними особистісними якостями сучасного педагога-хореографа є наявність світогляду, здатність створювати, зацікавлювати, доброзичливість і терпіння, здатність цінувати кожну особистість, володіти неупередженим інтересом до своєї діяльності.

Практично кожен педагог-хореограф має свої авторські способи та прийоми, які застосовує в ході педагогічної діяльності. При цьому основою повинні слугувати знання в галузі історії й естетики хореографічного мистецтва, володіння практичними технологіями роботи над хореографічним твором, подання суті професії, наявність професійних здібностей, духовно-креативні необхідності.

Безперечно, функціонуюча донині технологія професійної підготовки педагога-хореографа стала неактуальною. Вона мало відображає ті вимоги сучасного мистецтва, які пред'являються до професії хореографа.

У професійному мистецтві найбільш значущими стають функції, які більшою мірою відображають комунікативний і проєктувальний типи роботи. До таких належать освітня (єдина оцінка креативного ходу), аналітична (роз'яснення внутрішнього змісту та зовнішніх проявів процесу створення хореографічного твору), футурологічна (передбачення тенденцій подальшого фор-

мування), управлінська (встановлення рекомендацій із метою подальшого функціонування процесу подання хореографічного твору та реалізації керівництва ним).

Розвиток творчої компетентності у висококласній підготовці майбутніх педагогів-хореографів є передумовою їх подальшої професійної успішності, однак педагогічне розуміння сутності цього парадоксу на сьогодні недостатнє, незважаючи на те, що є затребуваним практикою професійної хореографічної освіти. Сутність професійної підготовки майбутніх педагогів-хореографів у сучасному суспільстві має потребу в значній переоцінці, зорієнтованості на формування й розвиток компетентного, креативного професіонала нового стандарту.

Сучасна соціокультурна ситуація в суспільстві, технічне зростання та вдосконалення вимагають творчого осмислення накопиченого досвіду, удосконалення навчальних програм і перегляду змісту професійної підготовки майбутнього педагога-хореографа.

У Харківському вищому коледжі мистецтв на відділенні «Народна хореографія» було проведено невеликий експеримент. Було внесено деякі зміни в початкову програму з дисципліни «Композиція і постановка танцю». Зокрема, тема першого семестру навчальної дисципліни звучить як «Постановка танцю за записом». До цього танець за записом розглядався лише як запис літературний, у паперовому вигляді. Як експеримент було впроваджено танець за відеозаписом, тобто в першій половині необхідних хореографічних постановок використовувався попередній варіант запису (літературний), а в другій – танець за відеозаписом. На контрольному уроці студенти продемонстрували свої роботи на загальний перегляд коледжу. Академічний показ переглянули викладачі та студенти відділення «Народна хореографія», після чого було проведено анкетування глядачів щодо сприйняття побачених хореографічних композицій. Участь в анкетуванні взяли 6 викладачів та 40 студентів відділення (табл. 1).

За результатами анкетування були виявлені такі результати:

- загальне враження від продемонстрованих хореографічних композицій загалом позитивне (96% глядачів оцінили в 10 балів);
- різниця між танцями за записом літературним (паперовим) та за відеозаписом була очевидною;
- оцінка танцю за записом літературним була оцінена в середньому в 6–7 балів;

Таблиця 1

Приклад анкети глядача

№	Питання	Відповідь	Бал
1	Ваше загальне враження.		1–10
2	Чи відрізнялися танці за записом літературним (на папері) та за відеозаписом?		так/ні/не суттєво
3	Оцініть танці за записом літературним.		1–10
4	Оцініть танці за записом за відео.		1–10
5	Який вид запису вам сподобався більше?		Літературний/відео
6	Який вид запису, на вашу думку, більш виразний і сучасний?		Літературний/відео
7	Особисті доповнення та загальні враження.		

Таблиця 2

Приклад анкети виконавців-постановників

№	Питання	Відповідь	Бал
1	Ваше загальне враження.		1–10
2	Чи відрізнялися танці за записом літературним (на папері) та за відеозаписом?		так/ні/не суттєво
3	Оцініть танці за записом літературним.		1–10
4	Оцініть танці за записом за відео.		1–10
5	Який вид запису вам сподобався більше?		Літературний/відео
6	Який вид запису, на вашу думку, більш виразний і сучасний?		Літературний/відео
7	З яким видом танцю за записом вам працювалося комфортніше?		1–10

– оцінка танцю за записом за відео була оцінена в середньому в 9–10 балів;

– хореографічні композиції, відтворені за відеозаписом, сподобались більше 96% глядачів;

96% глядачів вважають танець за відеозаписом більш сучасним і виразним.

Окрім анкетування глядачів, також було проведено анкетування виконавців-постановників (табл. 2).

За результатами анкетування були виявлені такі результати:

– загальне враження від поставлених хореографічних композицій виконавці оцінили в 10 балів;

– різниця між танцями за записом літературним (паперовим) та за відеозаписом була очевидною;

– оцінка танцю за записом літературним була оцінена в середньому в 6 балів;

– оцінка танцю за записом за відео була оцінена в середньому в 10 балів;

– хореографічні композиції, відтворені за відеозаписом, сподобались більше 100% постановників;

– також 100% постановників оцінили танець за відеозаписом як більш сучасний і виразний;

– загальне враження на 10 балів було оцінене 100% постановників.

Висновки з проведеного дослідження. Отже, постановка танцю за відеозапи-

сом є більш сучасною та актуальною, а для виконавців-постановників вона більш комфортна для опрацювання.

Неодмінними умовами підвищення якості майбутніх педагогів-хореографів у вищих навчальних закладах мистецтва й культури відповідно до реалізації нових освітніх стандартів є розкриття індивідуальності кожного студента, який вільно володіє педагогічними прийомами передачі хореографічних ідей, задумів і знань організації творчого процесу в хореографічному колективі.

Проведене дослідження, що підтверджується результатами дослідно-експериментальної роботи, дає нам змогу розглядати творчу компетентність майбутніх педагогів-хореографів як базову професійну компетентність, що вимагає подальшого вивчення та цілеспрямованого формування в системі мистецької освіти. Удосконалення й оновлення навчальних програм відіграє важливу роль у розвитку професійного фахівця в галузі хореографічного мистецтва.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Амонашвили Ш.А. Культура педагогического общения. М., 1990. 192 с.
2. Амонашвили Ш.А. Личностно-гуманная основа педагогического процесса. Минск, 1990. 560 с.
3. Выготский Л.С. Психология искусства. М., 1986. 341 с.

4. Жаркова Л.С., Жарков А.Д., Чижиков В.М. Культурно-досуговая деятельность: теория, практика и методика научных исследований: учеб. пособие. М., 1994. 112 с.

5. Казакова А.Г. Современные педагогические технологии в дополнительном профессиональном обра-

зовании преподавателей: монография. М.: Профиздат, 2000. 200 с.

6. Сухомлинский В.А. Избранные педагогические труды: в 5 т. К.: Радянська школа, 1979–1980.

7. Ушинский К.Д. Избранные педагогические сочинения: в 2 т. М.: Педагогика, 1974.

УДК 355.23:377.1

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕРСОНАЛУ ФЕДЕРАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ НІМЕЧЧИНИ

Ісаєва І.Ф.,

старший викладач кафедри німецької та другої іноземної мови
Національна академія Державної прикордонної служби України
імені Богдана Хмельницького

Статтю присвячено ретроспективному аналізу розвитку системи професійної підготовки персоналу Федеральної поліції Німеччини в контексті становлення цього відомства й розширення сфери його завдань і повноважень. Представлена стаття написана в межах порівняльно-педагогічного дослідження професійної підготовки персоналу Федеральної поліції Німеччини, що проводиться з метою вивчення можливості та доцільності подальшої реалізації найкращих ідей у системі підготовки персоналу Державної прикордонної служби України.

Ключові слова: ретроспективний аналіз, професійна підготовка, поліція федерального значення, Федеральна поліція Німеччини.

Статья посвящена ретроспективному анализу развития системы профессиональной подготовки персонала Федеральной полиции Германии в контексте становления данного ведомства и расширения сферы его задач и полномочий. Представленная статья написана в рамках сравнительно-педагогического исследования профессиональной подготовки персонала Федеральной полиции Германии, проводимого с целью изучения возможности и целесообразности последующей реализации лучших идей в системе подготовки персонала Государственной пограничной службы Украины.

Ключевые слова: ретроспективный анализ, профессиональная подготовка, полиция федерального значения, Федеральная полиция Германии.

Isaieva I.F. RETROSPECTIVE ANALYSIS OF DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL TRAINING SYSTEM OFFEDERAL POLICE STAFF OF GERMANY

The article is devoted to the retrospective analysis of the formation and development of the professional training system of the staff of the Federal Police of Germany in the context of the formation of this agency and expansion of the sphere of its tasks and powers. The article has been written in the framework of comparative and pedagogical research of professional training of the staff of the Federal Police of Germany being conducted with the aim to study the feasibility and expediency for further implementation of the best ideas in the system of personnel training of the State Border Guard Service of Ukraine.

Key words: retrospective analysis, professional training, federal police, Federal Police of Germany.

Постановка проблеми. В умовах інтеграції України в Європейське співтовариство нагальною стає проблема адаптації системи професійної підготовки правоохоронних органів взагалі та Державної прикордонної служби України (далі – ДПСУ) зокрема до стандартів професійної підготовки провідних країн Європейського Союзу (далі – ЄС). Поліцейська система Федеративної Республіки Німеччина (далі – ФРН) має довготривалу історію, великий досвід охорони громадського порядку та боротьби зі злочинністю, що не могло не відбитися на організації підготовки поліцейських

кадрів з урахуванням усіх здобутків минулого та сучасності.

Порівняльна педагогіка є галуззю загальної теорії педагогіки, зміст якої полягає у виявленні, аналізі, оцінюванні подібних і відмінних ознак педагогічних систем різних країн та їхніх структурних елементів у взаємозв'язку з політичними, соціальними, економічними і культурними контекстами [2, с. 40].

Було б помилкою переймати досвід Німеччини, спираючися лише на суб'єктивну думку окремих фахівців чи статистичні данні Німеччини щодо високого рівня під-